

تحفه اکبر

آقای عباس عبدی در سر مقاله روزنامه اعتماد با اشاره به رفتار و عملکرد نامتعارف اخیر احمدی نژاد خواستار مواخذه یا پاسخگویی اصولگرایان بابت روی کار آوردن احمدی نژاد در ساختمان ریاست جمهوری در دو دوره ۸۴ و ۸۸ شده اند!

صرف نظر از ثبوتی یا اثباتی بودن رفتار و گفتار نامتعارف احمدی نژاد و بیرون از داوری بابت «همین جوری بودن» محمود از ابتدا یا «این جوری شدن» محمود در انتها نکته قابل مناقشه، درخواست نامتعارف تر آقای عبدی بابت رفتار نامتعارف آقای احمدی نژاد است! جناب آقای عبدی ظاهراً دوات قلم شان در کتابت آن مکتوب آغشته به غیظ بوده و بر این مبنا نفرت از محمود را چاشنی طلب معذرت از حامیان پیشین وی کرده و بشکلی ناموجه خواستار مسئولیت پذیری ایشان شده اند.

همین غیظ از محمود است که آقای عبدی را محروم از آن کرده تا بپذیرند کارنامه احمدی نژاد و خل بازی های امروزمین وی هر چه که باشد ربطی به خاستگاه دمکراتیک مشارالیه ندارد!

احمدی نژاد ولو هیولا نیز مفروض انگاشته شود در مجموع برآمده از اکثریت آرای شهروندان در دو انتخاب دمکراتیک ۸۴ و ۸۸ بود. برخلاف آقای عبدی ضمن «عدم احترام ام به شخص احمدی نژاد» و «احترام ام به احمدی نژاد در مقام منتخب مردم» شخصا بر این باورم اگر ملالتی بابت ورود احمدی نژاد به ساختمان پاستور وجود دارد و اگر کدورتی بابت ناراستی آن خلعت بر قامت محمود موجود و مسموع است انگشت اتهام بابت آن ملالت و این کدورت را باید متوجه شخص دیگری کرد.

محمود هدیه هاشمی رفسنجانی به جامعه ایران بود. اگر بابت ریاست جمهوری محمود کسی باید شماتت شود آن فرد کسی نیست جز هاشمی رفسنجانی که بابت عملکرد ناصواب قبلی اش تا آن اندازه مورد نفرت اکثریت شهروندان قرار داشت تا در دور دوم انتخابات ریاست جمهوری ۸۴ و دو گانه «محمود و اکبر» شهروندان در وحشت از عقب جرات پناه به مار غاشیه ببرند!

آقای عبدی - این «مردم» بودند که محمود را رئیس جمهور کردند و اگر این هندوانه زرد از آب درآمد حاصلش امر مطلوبی است و باید حق اشتباه کردن مردم را برسمیت شناخت تا از این طریق مشق جمهوریت شوند!

آقای عبدی - تردید نکنید در ۸۴ سبب زمینی هم مقابل هاشمی

رفسنجانی قرار می گرفت منتخب مردم و برنده انتخابات بود!

داریوش سجادی